

umjetnik djeluje od 1969, u početku se oslanja na tradiciju realističke i dokumentarne fotografije, od 1974. eksperimentira fotografskim medijima (Fotogrami, 1974-75), osamdesetih godina prevladavaju pojedinosti pejzažnih motiva, a krajem desetljeća sve češće upotrebljava simulativne postupke. God. 1982. objavljuje mapu fotografija Osjećaj prirode na kraju XX. stoljeća (17 fotografija).

LIT.: B. Pavlović, Living photography, ČIP, 1970, 1. - R. Putar, Fotogrami Petra Dabca, Spot, 1975, 6. - A. Le Brun, Le sentiment de la nature au vingtième siècle, Aller simple (Paris), 1982, 3. - Lj. Domić, Petar Dabac - Złata Vucelić (katalog), Beograd 1990.

T. DABAC, Prosiakinia s dieteton

DABAC, Petar, fotograf (Zagreb, 19. VI. 1942). Diplomirao na Fakultetu DABAC, Tošo, fotograf (Nova Rača kraj Bjelovara, 18. V. 1907 – Zagreb, strojarstva i brodogradnje u Zagrebu 1973. Fotografijom se bavi od 1960. 9. V. 1970). God. 1928 – 32. bio je šef propagande tvrtke »Metro Goldwyn surađujući u atelijeru T. Dabca koji vodi od 1980-87. Kao slobodni Mayer« u Zagrebu. Fotografijom se bavi od 1930. Nosilac je socijalnoga smjera u hrv. fotografiji i jedan od osnivača tzv. zagrebačke škole umj. fotografije. S izraženim smislom za zapažanje snima život ulice, prosjake, ljude iz naroda, sajmišta, procesije i putujuće cirkusante (ciklusi Bijeda i Ljudi s ulice, 1932-35), čime anticipira life-fotografiju našeg vremena. Slijede ciklusi portreta, folklora, životinja, arhitekture, krajolika i kult. spomenika, na kojima radi do kraja života. Od 1957. bio je član umj. komisije Međunarodne federacije za fotografsku umjetnost (FIAP). Samostalno je izlagao u Debrecinu (1940), Zagrebu (1948, 1953, 1968), Beogradu (1962), Čačku (1967), Splitu i Ingelheimu (1969). Opremio je fotografijama knjige i monografije Metropola Hrvata (1943), Fresken und Ikonen (München 1958), Zagreb (1961), Meštrović (1961), Bogumilska skulptura (1962) i Augustinčić (1968). Jedan je od naših najplodnijih fotografa, svestrano je djelovao na razvoj umj. fotografije u nas. Priv. zbirka i memorijalni galerijski prostor »Arhiv Toše Dabca« otvoreni su u Zagrebu 1980. Retrospektivna izložba održana je u Parizu 1992.

LIT.: O. Bihalii-Merin, Tošo Dabac, Beograd 1967. — Ž. Domljan, U povodu Dapca, ŽU, 1968. - R. Putar, Retrospektiva Toše Dabca, Sinteza (Ljubljana), 1968, 10. - O. Bihalji-Merin, Tošo Dabac, Spot, 1972, 1. - R. Putar, Tošo Dabac, fotograf, Zagreb 1980.

DABAR, naselje u Lici, smješteno na rubu istoimenoga polja uz cestu Otočac - Dabar - Ličke Jasenice. Na brijegu Vučjak nalaze se ostaci tvrđave koju narod zove Sokolić; u tlocrtu kvadrat s jednom cilindričnom ugaonom kulom. Prvi se put spominje 1499. kao utvrda Frankopana i ostaje krajiško granično uporište sve do izgona Turaka iz Like. God. 1773. već je »posve razvaljeni grad«.

LIT.: R. Horvat, Lika i Krbava, II, Zagreb 1941, str. 21 - 24.

M. Kru.

DABRO, Ante, kipar (Čavoglave kraj Drniša, 13. I. 1938). God. 1958-67. radio u ateljeu D. Džamonje. Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1964. kod A. Augustinčića, potom je bio suradnik njegove Majstorske radionice do 1967. Iste godine odlazi u Australiju gdje je profesor na Umjetničkoj školi pri Australskomu nacionalnom sveučilištu u Canberri. Njegove skulpture do početka 70-ih godina obilježavaju monumentalizam i ekspresivnost po uzoru na I. Meštrovića (Adam i Eva, plastificirani gips, 1971), potom stilizaciju i idealizaciju motiva (Sarah, bronca, 1980), a od početka 80-ih godina čisti i razigrani oblici. Autor je Spomenika Kraljevskoj australskoj ratnoj mornarici u Canberri (1984 – 86). Sudjelovao je na kiparskom simpoziju u Bihaću 1967. sa skulpturom Narikače. Samostalno je izlagao u Canberri (1968, 1973, 1977, 1980), Sydneyju (1969, 1970, 1972, 1987), Melbourneu (1975), Londonu (1979) i dr. Zauzima istaknuto mjesto u suvremenom australskom

LIT.: D. Mutić, Prva nagrada Anti Dabro, Krajina (Bihać), 21. VIII. 1967. - D. Ivanišević, Umjetnički uspon bivšeg pastira, Vjesnik, 13. IV. 1986.